

Sygn. akt VU 278/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Anna Werner-Dudek

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2014 r. w Kaliszu

odwołania P. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 31 grudnia 2013 r. nr (...), nr (...)

w sprawie P. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o umorzenie należności z tytułu składek

1. **oddala odwołanie,**

2. **wnioski odwołującego zawarte w piśmie z dnia 14.05.2014 r. złożone na rozprawie w dniu 16.05.2014 r. przekazuje do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 grudnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. określił, iż umorzeniu podlegać będą należności od P. N. z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za miesiąc sierpień 2005 r. i kwiecień 2006 r. w łącznej kwocie 0,19 zł, a warunkiem umorzenia będzie spłata należności niepodlegających umorzeniu w terminie 12-u miesięcy od daty uprawomocnienia się decyzji, łącznie z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty.

Kolejną decyzją z dnia 31 grudnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. umorzył postępowanie w sprawie rozpatrzenia wniosku P. N. o umorzenie nieopłaconych składek na ubezpieczenia: emerytalne, rentowe i wypadkowe za okresy: styczeń 1999 – lipiec 2005, wrzesień 2005 – marzec 2006, maj 2006 – sierpień 2008, na ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy za okres styczeń 1999 – sierpień 2008 z uwagi na bezprzedmiotowość wniosku wobec braku zaległości w składkach za wymienione okresy.

Odwołanie od powyższych decyzji złożył P. N. wnosząc o całkowite umorzenie składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres lipiec 2000 – luty 2001 i uznanie ich za przedawnione w całości.

W kolejnym piśmie z dnia 14 maja 2014 r. zakwalifikowanym przez odwołującego jako „uzupełnienie odwołania”, P. N. podtrzymał dotychczas zgłoszone wnioski oraz wniósł o zwrot niesłusznie pobranej kwoty 16 260,69 zł na

mocy wystawionych tytułów egzekucyjnych oraz umorzenie kwoty 5 698,42 zł żądanej w oparciu wystawione tytuły wykonawcze.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił, co następuje:

Stan faktyczny sprawy w zakresie objętym odwołaniem jest zasadniczo niesporny. Odwołujący bowiem kwestionuje zaległość powstałą w okresie lipiec 2000 – luty 2001 z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za zatrudnionych pracowników zarzucając aby w tym okresie zatrudniał takie osoby. Z tego odwołujący wywodzi prawo do wydania orzeczenia o całkowitym umorzeniu składek z uwagi na ich przedawnienie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie, w zakresie w jakim skarżący kwestionuje wskazane na wstępie decyzje nie jest zasadne. Jak wynika bowiem z wniosku P. N. złożonego w organie rentowym w dniu 12 lutego 2013 r., żądaniem wnioskodawcy było umorzenie składek w trybie ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłacania składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą, powstałych do dnia zlikwidowania działalności tj. do dnia 31 sierpnia 2008 r.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 cytowanej ustawy, na wniosek osoby podlegającej w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.):

1)która przed dniem 1 września 2012 r. zakończyła prowadzenie pozarolniczej działalności i nie prowadzi jej w dniu wydania decyzji, o której mowa w ust. 8,

2)innej niż wymieniona w pkt 1

- umarza się nieopłacone składki na te ubezpieczenia za okres od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. oraz należne od nich odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, koszty upomnienia, opłaty dodatkowe, a także koszty egzekucyjne naliczone przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego. Umorzenie należności, o których mowa wyżej skutkuje umorzeniem nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy za ten sam okres oraz należnych od nich, za ten sam okres, odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego (art. 1 ust. 6 ustawy). Z brzmienia cytowanego przepisu art. 1 ust. 1 cytowanej ustawy wynika, iż przedmiotem umorzenia mogą być jedynie składki niezapłacone w chwili złożenia wniosku o umorzenie i to składki jedynie na własne ubezpieczenie. Zatem nie mogą być objęte niniejszym postępowaniem te należności, które ciążyą na wnioskodawcy jako na płatniku składek za inne osoby jak i te należności, które już zostały uregulowane albo były wymagalne i na chwilę wydania decyzji ich wymagalność upadła z uwagi na upływ terminu przedawnienia.

Jak wynika z uzasadnienia decyzji nr (...) z dnia 31 grudnia 2013 r. odwołujący za okres lipiec 2000 – luty 2001 nie miał nieopłaconych składek na własne ubezpieczenia społeczne albowiem składki te uległy przedawnieniu czego odwołujący – co wynika z treści złożonych przez niego pism – nie kwestionował.

Z pisma odwołującego z dnia 6 maja 2014 r. oraz z dołączonych do pisma dokumentów ZUS DRA i ZUS RCA jednoznacznie wynika, iż odwołujący podstaw do negowania obydwu decyzji upatruje w pominięciu umorzeniem składek, należności wynikających z tych deklaracji. Treść samych deklaracji wskazuje, że są to należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne pracowników. Wnioski takie wynikają wprost z zawartych w każdej z deklaracji

informacji o liczbie ubezpieczonych większej w każdym przypadku niż jedność. Należności te nie są więc objęte zakresem przedmiotowym cytowanej na wstępie ustawy. Nie było więc jakichkolwiek podstaw aby tak sformułowane zarzuty w odwołaniu oraz w piśmie z dnia 6 maja 2014 r. wpływały na ocenę trafności obydwu decyzji.

W tych warunkach odwołanie podlegało oddaleniu.

Żądania zawarte w piśmie z dnia 14 maja 2014 r. podtrzymane następnie na rozprawie nie były objęte zakresem obydwu decyzji. Jako wnioski zgłoszone pierwszorzazowo w postępowaniu odwoławczym podlegały więc przekazaniu organowi rentowemu w trybie art. 477¹⁰ § 2 k.p.c.